

Armas härra Rajamaa!

Südamlik tänu raamatu eest, mis saabus sel kujul, nagu ta sealt teele saadeti. Harilikuks lektööriks on ta süngevõitu, autori soovitustest võiks ainult esimene moment nüüd paika pidada, teine vaevalt. Krooniku iga sissekande taga pätub palju kannatusi, nii et kohati tuleb imestada nende inimeste jõudu, kes seda rasket koormat kannatada suutsid ja ilmselt optimistid olid ning küllap selle tõttu jäid. Autori loodetud jõud leevendust ei toonud, ja nüüdki on lohutuseks hilisema lauliku sõnad, mida nii sageli võib kuulda.

Kuid asume asjade juurde, mis pole nii sünged. Teie kriitilised märkmed on põhjendatud ja tabavad üht joont nüüdses koolitöös. Nimelt taotletakse väljendusi üldisel ja abstraktsel kujul, nii et hõljutakse kusagil kõrgel üalpool seda konkreetset elu, milles elatakse. Mul on olnud juhuseid veenduda, kui abitud on noorukid, kui anda käsitleda mõni konkreetne juhus või nähtus. Nähtavasti kardetakse, et lihtsate asjade vaatlemisel ja kirjeldamisel satutakse triviaalsusse, sest milleks kõnelda asjust, mis arusaadavad ja lihtsad on, kuid tõepoolest pole asi kaugeltki mitte nii. - Kas saite saadetud aabitsaga tutvuda? Kardan, et seegi pakkus Teile pettumusi. Uue aabitsa koostamine koolidele liigub aeglaselt edasi. Pole veel selge, palju nüüdseid saavutusi saab sellesse sisse võtta. Oleks halb, kui need jäävad ainult kaugeks kajaks.

Ühenduses eesti aabitsa arengulooga tuli lähemalt tutvuda lugemisprotsessiga ja selle uurimisega viimase sajandi jooksul, mis küll palju aega võttis, kuid siiski küsimuse käsitlemiseks hea oli. Uurimistel saadud tulemustest johtub nii mõndagi õpetlikku aabitsa koostamisel. Aga meil ollakse ikka veel nende meetodite kammitsas, mis saja aastat tagasi domineerisid.

Parimate tervitustega

kõvasti Teile kätt surudes

Teie

P.S. Lisana paar väljalõigest ajalehist, mis Teile võiksid huvi pakkuda.